

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a doua)

4 februarie 2009*

În cauza T-145/06,

Omya AG, cu sediul în Oftringen (Elveția), reprezentată de domnul C. Ahlborn, de doamna C. Berg, solicitors, de domnii C. Pinto Correia, avocat, și J. Flynn, QC,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Comunităților Europene, reprezentată inițial de domnii V. Di Bucci, X. Lewis, R. Sauer, A. Whelan și F. Amato și ulterior de domnii Di Bucci, Lewis, Sauer și Whelan, în calitate de agenți,

pârâtă,

având ca obiect o acțiune împotriva Deciziei Comisiei din 8 martie 2006, adoptată în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului

* Limba de procedură: engleza.

din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO L 24, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 201), prin care se solicită corectarea informațiilor comunicate în cadrul examinării cauzei COMP/M.3796 (Omya/J. M. Huber PCC),

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ
AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE (Camera a doua),

compus din doamnele I. Pelikánová (raportor), președinte, K. Jürimäe și domnul S. Soldevila Fragoso, judecători,

grefier: doamna K. Pocheć, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 22 aprilie 2008,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

- ¹ Reclamanta, Omya AG, societate care își desfășoară activitatea în special pe piața furnizării carbonatului de calciu precipitat (denumit în continuare „CCP”) și pe piața carbonatului de calciu natural (denumit în continuare „CCB”), utilizați în special ca

agenți de umplere și de cretare a hârtiei, a încheiat la 18 ianuarie 2005 un contract în temeiul căruia aceasta trebuia să achiziționeze anumite unități de producție europene a CCP care aparțineau J. M. Huber Corp. (denumită în continuare „concentrarea notificată”). Tranzacția a fost notificată autorității finlandeze din domeniul concurenței, care, la 4 aprilie 2005, a solicitat Comisiei, în temeiul articolului 22 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO L 24, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 201), să îl examineze.

- 2 Comisia s-a declarat competentă și, la 23 septembrie 2005, a inițiat procedura de examinare a concentrării notificate. Printre altele, Comisia a constituit o bază de date a livrărilor de CCP și de CCB efectuate între 2002 și 2004 de principalii furnizori din Spațiul Economic European (denumită în continuare „baza de date a livrărilor”), care trebuia să servească în special la elaborarea unui studiu econometric privind schemele de substituție a carbonaților de calciu destinați umplerii (denumit în continuare „studiul econometric”). În acest context, Comisia a solicitat reclamantei de mai multe ori să îi furnizeze anumite informații. Astfel, la 1 decembrie 2005, printr-o cerere formulată în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul nr. 139/2004, Comisia a solicitat reclamantei clarificări referitoare la datele acesteia privind oferta, vânzarea și piețele de desfacere potențiale ale CCP. Întrucât reclamanta nu a răspuns cererii în termenul stabilit, la 9 decembrie 2005, Comisia a adoptat, în temeiul articolului 11 alineatul (3) din regulamentul respectiv, o decizie care se referă la aceleași informații și prin care suspendă termenul de examinare în temeiul articolului 10 alineatul (4) din regulament.

- 3 Reclamanta a răspuns Deciziei din 9 decembrie 2005 prin scrisorile din 9 și din 13 decembrie 2005 și din 3 ianuarie 2006 (denumite în continuare, împreună, „datele din ianuarie”). În urma recepționării acestora din urmă, Comisia a confirmat, prin scrisoarea adresată reclamantei la 12 ianuarie 2006, că datele din ianuarie erau complete și a indicat că termenul de examinare a reînceput să curgă din 4 ianuarie și va expira la 31 martie 2006.

- 4 La 13 ianuarie 2006, Comisia a indicat reclamantei că intenționa să autorizeze concentrarea fără a trimite o comunicare privind obiecțiunile. Comisia a pregătit și un proiect de decizie în acest sens (denumit în continuare „proiectul de autorizare”), pe care l-a distribuit în cadrul comitetului consultativ în materie de concentrări între întreprinderi care reunește reprezentanții statelor membre (denumit în continuare „comitetul consultativ”). Totuși, în paralel, anumite state membre, precum și concurenți ai reclamantei au comunicat Comisiei temerile lor privind consecințele concentrării notificate asupra concurenței. Unul dintre rezultatele acestor temeri a fost faptul că, în cadrul ședinței comitetului consultativ din 22 februarie 2006, reprezentanții anumitor state membre au repus în discuție aprecierea Comisiei.
- 5 Prin e-mailurile din 22 și din 24 februarie și din 2 martie 2006, Comisia a semnalat reclamantei că datele din ianuarie conțin anumite incoerențe și a solicitat clarificări. La 3 martie 2006, cu ocazia unei discuții telefonice, Comisia a propus reclamantei o prelungire consensuală cu 20 de zile lucrătoare a termenului de examinare în temeiul articolului 10 alineatul (3) din Regulamentul nr. 139/2004 și a indicat că, în caz de refuz, ar putea adopta o nouă decizie în temeiul articolului 11 alineatul (3) din acest regulament, prin care ar suspenda termenul de examinare.
- 6 Prin scrisoarea din 6 martie 2006, reclamanta a refuzat să își exprime consimțământul pentru prelungirea termenului.
- 7 Prin Decizia din 8 martie 2006, adoptată în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul nr. 139/2004, (denumită în continuare „Decizia atacată”), Comisia a constatat că informațiile comunicate la 3 ianuarie 2006 drept răspuns la Decizia din 9 decembrie 2005 erau cel puțin în parte inexacte și că, în consecință, termenul de examinare a concentrării a fost suspendat începând cu 8 decembrie 2005, până la primirea informațiilor complete și exacte care au fost solicitate. În această privință, Comisia a solicitat reclamantei să răspundă la patru întrebări generale și la 119 întrebări specifice.

- 8 La 21 martie 2006, reclamanta a răspuns Deciziei atacate, prezentând în esență o nouă versiune a bazei de date a livrărilor (denumită în continuare „datele din martie”). Prin scrisoarea din 30 martie 2006, Comisia i-a indicat reclamantei că datele din martie erau complete, că se afla în curs de verificare a exactității acestora și că termenul de examinare a reînceput să curgă. Prin scrisoarea din 10 mai 2006, Comisia a confirmat că datele din martie erau exacte.
- 9 Între timp, la 2 mai 2006, Comisia a adresat reclamantei o comunicare privind obiecțiunile în care concluziona în mod provizoriu în sensul incompatibilității concentrării notificate cu piața comună.
- 10 În sfârșit, prin Decizia din 19 iulie 2006 (denumită în continuare „Decizia privind concentrarea”), Comisia a declarat concentrarea notificată compatibilă cu piața comună, sub rezerva anumitor condiții și obligații.

Procedura și concluziile părților

- 11 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 18 mai 2006, reclamanta a introdus prezenta acțiune.
- 12 Printr-un act separat depus la grefa Tribunalului în aceeași zi, reclamanta a solicitat soluționarea cauzei prin aplicarea procedurii accelerate, în temeiul articolului 76a din Regulamentul de procedură al Tribunalului. Această cerere a fost respinsă prin Decizia Camerei a cincea a Tribunalului din 19 iunie 2006.

- 13 Memoriul în apărare a fost depus la 8 august 2006, replica, la 31 octombrie 2006, iar duplica, la 12 februarie 2007.
- 14 Printr-un act depus la grefa Tribunalului la 31 august 2006, Imerys SA a solicitat să intervină în prezenta procedură în susținerea Comisiei.
- 15 Prin Decizia președintelui Tribunalului din 27 octombrie 2006, cauza a fost repartizată din nou Camerei a doua a Tribunalului.
- 16 Prin Ordonanța din 22 martie 2007, președintele Camerei a doua a Tribunalului a admis Imerys să intervină. Totuși, prin scrisoarea depusă la grefa Tribunalului la 23 aprilie 2007, aceasta din urmă a informat Tribunalul că a renunțat să intervină. În consecință, prin Ordonanța din 12 iulie 2007, președintele Camerei a doua a Tribunalului a pronunțat radierea societății Imerys în calitate de intervenientă.
- 17 La 29 ianuarie 2008, Camera a doua a Tribunalului a decis deschiderea procedurii orale fără a dispune măsuri prealabile de cercetare judecătorească. De asemenea, aceasta a decis să solicite Comisiei să furnizeze anumite documente și să invite reclamanta să prezinte observații privind documentele respective, precum și să răspundă la o întrebare. Părțile au răspuns în termenele stabilite de Tribunal, Comisia prezentând pe de altă parte observații complementare privind observațiile reclamantei, în urma unei invitații făcute de Tribunal în acest sens.

18 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 22 aprilie 2008.

19 Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei atacate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată;
- să se pronunțe cu privire la consecințele anulării Deciziei atacate.

20 Comisia solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii ca fiind în mod vădit inadmisibilă, în măsura în care urmărește să obțină o declarație privind consecințele anulării eventuale a Deciziei atacate;
- respingerea celorlalte capete de cerere;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

- 21 Reclamanta invocă patru motive. Primul motiv este întemeiat pe nerespectarea condițiilor impuse pentru adoptarea unei decizii în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul nr. 139/2004, precum și pe încălcarea principiului proporționalității, al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea principiului respectării unui termen rezonabil, al treilea motiv, pe un abuz de putere, iar al patrulea motiv, pe o încălcare a principiului protecției încrederii legitime. În plus, aceasta solicită să se dispună luarea anumitor măsuri de organizare a procedurii.
- 22 Comisia susține că cererea prin care se solicită Tribunalului să se pronunțe cu privire la consecințele eventualei anulări a Deciziei atacate este inadmisibilă. În plus, aceasta consideră că motivele invocate de reclamantă nu sunt întemeiate și contestă necesitatea măsurilor de organizare a procedurii care au fost solicitate.

Cu privire la admisibilitatea cererii privind consecințele eventualei anulări a Deciziei atacate

- 23 Trebuie observat că, astfel cum susține Comisia, prin faptul că solicită Tribunalului să se pronunțe asupra consecințelor anulării Deciziei atacate, reclamanta urmărește să obțină o declarație privind efectele prezentei hotărâri, care ar constitui și o somare a Comisiei cu privire la executarea hotărârii. Or, întrucât, în cadrul controlului legalității întemeiat pe articolul 230 CE, Tribunalul nu este competent să pronunțe hotărâri

declarative (a se vedea în acest sens Ordonanța Curții din 9 decembrie 2003, Italia/Comisia, C-224/03, Rec., p. I-14751, punctele 20-22) sau somații, chiar dacă acestea au legătură cu modurile de executare a hotărârilor sale (Ordonanța președintelui Curții din 26 octombrie 1995, Pevasa și Inpesca/Comisia, C-199/94 P și C-200/94 P, Rec., p. I-3709, punctul 24), cererea reclamantei trebuie declarată ca fiind în mod vădit inadmisibilă.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 11 din Regulamentul nr. 139/2004

- ²⁴ Prin intermediul primului motiv, părțile abordează, cu titlu introductiv, condițiile impuse Comisiei pentru ca aceasta să aibă dreptul de a solicita, printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul nr. 139/2004, corectarea informațiilor comunicate de o parte care face notificarea, care se dovedesc a fi inexacte. În continuare, reclamanta susține că aceste condiții nu erau îndeplinite în cauză, întrucât corecturile solicitate prin Decizia atacată nu erau necesare pentru evaluarea concentrării (primul aspect), iar datele din ianuarie erau în esență exacte (al doilea aspect).

Observații introductive privind noțiunea de necesitate a informațiilor și a corectării acestora

— Argumentele părților

- ²⁵ În opinia reclamantei, Comisia poate solicita corectarea erorilor identificate în informațiile furnizate de o parte la o operațiune de concentrare, în măsura în care atât

informațiile care trebuie corectate, cât și corectarea acestora sunt necesare. Reclamanta precizează în această privință, pe de o parte, că simpla utilitate potențială a informațiilor vizate nu este suficientă și, pe de altă parte, că o corectare este necesară numai dacă erorile în cauză sunt semnificative, și anume atunci când există un risc considerabil de a produce un efect important asupra evaluării operațiunii de concentrare vizate.

26 Având în vedere consecințele unei suspendări a termenului de examinare și imperativul de celeritate care caracterizează procedura prevăzută de Regulamentul nr. 139/2004, condițiile menționate anterior ar trebui, în plus, să fie de strictă interpretare. În sfârșit, reclamanta afirmă că, deși Comisia are, în principiu, sarcina de a stabili care sunt informațiile necesare, în principal în funcție de împrejurările cauzei, totuși, aceasta este supusă principiului proporționalității potrivit căruia cu cât suspendarea este mai lungă, cu atât motivele pe care se întemeiază trebuie să fie mai importante.

27 Comisia susține, mai întâi, că poate adopta o decizie în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul nr. 139/2004 din momentul în care consideră ca nu dispune de toate informațiile necesare pentru a se pronunța asupra compatibilității operațiunii de concentrare în cauză cu piața comună. Această situație s-ar regăsi în special atunci când există riscul ca erorile identificate în informațiile furnizate de una dintre părți să influențeze aprecierea Comisiei. În continuare, aceasta susține că un element obiectiv pentru care dispune de o largă putere de apreciere este caracterul necesar al informațiilor solicitate, care trebuie evaluat în funcție de împrejurările cauzei și de utilitatea potențială a informațiilor vizate. În sfârșit, ar trebui luat în considerare și faptul că intră în obligațiile Comisiei să efectueze examinarea cu mare atenție și să se întemeieze pe informații complete și exacte.

— Aprecierea Tribunalului

²⁸ Astfel cum rezultă din jurisprudență, Comisia poate exercita puterile care îi sunt conferite prin articolul 11 din Regulamentul nr. 139/2004 numai în măsura în care aceasta consideră că nu dispune de toate informațiile necesare pentru a se pronunța asupra compatibilității operațiunii de concentrare vizate cu piața comună [în ceea ce privește dispozițiile analoge din Regulamentul (CEE) nr. 4064/89 al Consiliului din 21 decembrie 1989 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO L 395, p. 1), a se vedea Hotărârea Tribunalului din 27 noiembrie 1997, Kaysersberg/Comisia, T-290/94, Rec., p. II-2137, punctul 145].

²⁹ În această privință, trebuie amintit că, pentru a adopta o decizie privind o concentrare, Comisia trebuie să examineze, în special în temeiul articolului 2 din Regulamentul nr. 139/2004, efectele operațiunii respective pe toate piețele pentru care există un risc de împiedicare în mod semnificativ a concurenței efective pe piața comună sau pe o parte substanțială a acesteia.

³⁰ În plus, faptul că cerința necesității trebuie interpretată prin referire la decizia privind compatibilitatea cu piața comună a concentrării în discuție presupune că necesitatea informațiilor vizate printr-o cerere formulată în temeiul articolului 11 din Regulamentul nr. 139/2004 trebuie apreciată prin referire la concepția pe care Comisia o putea avea în mod legitim, la momentul formulării cererii în cauză, cu privire la întinderea informațiilor necesare pentru examinarea concentrării. Prin urmare, această apreciere nu se poate întemeia pe necesitatea reală a informațiilor în continuarea procedurii desfășurate în fața Comisiei, care este tributară unei multitudini de factori și, astfel, nu poate fi stabilită cu certitudine în momentul formulării cererii de informații.

31 În opinia Tribunalului, în ceea ce privește cazul particular al corectării informațiilor deja comunicate care se dovedesc a fi inexacte, criteriul caracterului esențial al erorilor identificate, cu privire la care părțile sunt de acord în fond, este adecvat având în vedere formularea și economia Regulamentului nr. 139/2004 și în special a articolelor 2 și 11 din acesta. Totuși, trebuie să se considere că, atunci când există riscul ca informațiile comunicate de o parte, care sunt identificate drept eronate, să influențeze în mod semnificativ evaluarea făcută de Comisie cu privire la compatibilitatea operațiunii de concentrare în cauză cu piața comună, Comisia poate solicita corectarea acestor informații.

32 În ceea ce privește controlul aplicării criteriilor menționate anterior, trebuie precizat, în primul rând, că aplicarea acestor criterii implică aprecieri complexe de ordin economic. Prin urmare, Comisia dispune de o putere de apreciere în această privință, iar controlul exercitat de instanța comunitară trebuie să se limiteze la verificarea respectării dispozițiilor de procedură și de motivare, precum și a exactității materiale a faptelor, a absenței unei erori vădite de apreciere și a lipsei unui abuz de putere. Totuși, această împrejurare nu presupune că instanța comunitară trebuie să se abțină să controleze modul în care Comisia a interpretat datele de natură economică (Hotărârea Curții din 15 februarie 2005, Comisia/Tetra Laval, C-12/03 P, Rec., p. I-987, punctele 38 și 39) și, în special, modul în care Comisia apreciază necesitatea informațiilor solicitate în temeiul articolului 11 din Regulamentul nr. 139/2004, precum și caracterul esențial al erorilor despre care se pretinde că afectează acele informații.

33 În al doilea rând, contrar celor susținute de reclamantă, nu este necesară o interpretare strictă a criteriilor menționate anterior. Într-adevăr, imperativul celerității ce caracterizează economia generală a Regulamentului nr. 139/2004 (în ceea ce privește Regulamentul nr. 4064/89, a se vedea Hotărârea Tribunalului din 28 aprilie 1999, Endemol/Comisia, T-221/95, Rec., p. II-1299, punctul 84) trebuie conciliat cu obiectivul controlului efectiv al compatibilității concentrărilor cu piața comună, pe care Comisia trebuie să îl efectueze cu mare atenție (Hotărârea Comisia/Tetra Laval, citată anterior, punctul 42), și care impune ca aceasta să obțină informații complete și exacte.

34 În ultimul rând, este adevărat că exercitarea de către Comisie a puterilor care îi sunt conferite prin articolul 11 din Regulamentul nr. 139/2004 este supusă respectării principiului proporționalității, care impune ca actele instituțiilor comunitare să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar pentru realizarea obiectivelor urmărite (Hotărârea Tribunalului din 4 iulie 2006, *easyJet/Comisia*, T-177/04, Rec., p. II-1931, punctul 133). În special, este necesar ca obligația de a furniza o informație, impusă unei întreprinderi, să nu reprezinte pentru aceasta din urmă o sarcină disproporționată în raport cu necesitățile investigației (a se vedea, prin analogie, Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 1991, *SEP/Comisia*, T-39/90, Rec., p. II-1497, punctul 51). Totuși, din moment ce durata suspendării termenelor stabilite la articolul 10 din Regulamentul nr. 139/2004, generată de adoptarea unei decizii în temeiul articolului 11 din acest regulament, depinde de data la care sunt comunicate informațiile necesare, Comisia nu încalcă principiul proporționalității prin suspendarea procedurii atât timp cât informațiile respective nu îi sunt comunicate.

Cu privire la primul aspect, întemeiat pe lipsa necesității informațiilor a căror corectare a fost solicitată

— Argumentele părților

35 Reclamanta susține, mai întâi, că informațiile a căror corectare a fost solicitată prin Decizia atacată nu erau necesare Comisiei, la data adoptării acestei Decizii, pentru a se putea pronunța asupra compatibilității concentrării notificate cu piața comună, din moment ce aceste informații nu ar fi fost relevante pentru scopurile invocate de Comisie.

36 Astfel, întrucât studiul econometric se referea la produsele de umplere și se întemeia numai pe datele pentru anul 2004, datele pentru produsele de cretare, precum și cele privind anii 2002 și 2003 nu ar fi fost relevante. Prin urmare, solicitarea de către Comisie a corectării datelor referitoare la anii 2002 și 2003 ar constitui un act de rea-credință care ar repune în discuție caracterul necesar al Deciziei atacate în ceea ce privește celelalte date a căror corectare a fost solicitată. Această împrejurare ar ridica și problema dacă datele din martie au fost cu adevărat utilizate pentru a reface studiul econometric în timp util. Într-adevăr, ca urmare a normelor de procedură prevăzute de Regulamentul nr. 139/2004, eventualele consecințe ale comunicării datelor din martie asupra evaluării concentrării ar fi putut fi invocate cel mai târziu în comunicarea privind obiecțiunile. Or, Comisia ar fi dovedit numai că datele respective fuseseră utilizate pentru a reface studiul econometric după trimiterea comunicării privind obiecțiunile, ceea ce ar confirma că datele din martie nu erau necesare pentru analiza sa.

37 În continuare, reclamanta amintește că numai produsele de cretare erau vizate de comunicarea privind obiecțiunile, a cărei redactare ar fi început în perioada adoptării Deciziei atacate și care ar fi fost, așadar, deosebit de relevantă pentru a identifica informațiile pe care Comisia le considera, la acel moment, necesare pentru examinare. Or, în momentul adoptării Deciziei din 9 decembrie 2005, examinarea efectuată de Comisie nu se concentra asupra sectorului produselor de cretare, ci asupra sectorului produselor de umplere. În consecință, informațiile vizate prin Decizia atacată, care se întemeia pe nerespectarea Deciziei din 9 decembrie 2005, nu erau relevante în raport cu sectorul produselor de cretare și, prin urmare, în raport cu comunicarea privind obiecțiunile. Această împrejurare ar fi susținută și de utilizarea foarte limitată și, în orice caz, lipsită de necesitate a bazei de date a livrărilor în acest din urmă document.

38 Reclamanta contestă de asemenea că informațiile vizate prin Decizia atacată au fost utilizate pentru a delimita piețele relevante ale produselor și piețele geografice relevante.

39 În sfârșit, reclamanta susține că documentele prezentate de Comisie, referitoare la utilizarea reală a datelor din martie, nu dovedesc că informațiile vizate prin Decizia atacată au fost necesare pentru adoptarea Deciziei privind concentrarea. Într-adevăr, în primul rând, din aceste documente ar rezulta că datele respective au fost inutile în ceea ce privește aprecierea nivelului prețurilor. În al doilea rând, documentele în cauză nu constituie elemente de probă nici în ceea ce privește necesitatea informațiilor vizate pentru calcularea cotelor de piață. În al treilea rând, Comisia nu ar fi dovedit că, înainte sau ulterior adoptării Deciziei atacate, a evaluat necesitatea informațiilor a căror corectare a solicitat-o.

40 Comisia arată că a utilizat baza de date a livrărilor nu numai pentru a realiza studiul econometric, ci și pentru a delimita piețele relevante și, în general, pentru a evalua concentrarea din punctul de vedere al concurenței. Aceasta afirmă că studiul econometric a fost într-adevăr refăcut pe baza datelor din martie, ceea ce ar fi susținut prin documentele prezentate la solicitarea Tribunalului. Pe de altă parte, Comisia recunoaște că, începând cu a doua jumătate a lunii februarie 2006, s-a concentrat asupra sectorului produselor de cretare, principalul motiv al acestei schimbări fiind totuși faptul că aflate în acea perioadă că J. M. Huber Corp. era în curs de a dezvolta un produs care i-ar fi permis să pătrundă pe această piață. Totuși, această împrejurare nu ar însemna că a abandonat în întregime investigația în ceea ce privește produsele de umplere.

— Aprecierea Tribunalului

41 Cu titlu introductiv, trebuie observat că o parte importantă din argumentele reclamantei se întemeiază pe afirmația potrivit căreia, în momentul adoptării Deciziei atacate, Comisia finalizase sau nu începuse examinarea anumitor chestiuni, adoptase anumite concluzii preliminare sau își concentrase atenția asupra anumitor domenii. Or, după cum s-a arătat la punctul 30 de mai sus, astfel de împrejurări sunt lipsite de

relevanță, necesitatea informațiilor vizate prin Decizia atacată trebuind apreciată în raport cu concepția pe care Comisia o putea avea în mod legitim la momentul adoptării Deciziei respective cu privire la întinderea informațiilor necesare în scopul adoptării Deciziei privind concentrarea.

42 În continuare, trebuie arătat că baza de date a livrărilor se referea la livrările efectuate pe piețele carbonaților de calciu de umplere și de cretare. Reclamanta nu contestă că aceste piețe erau afectate sau puteau fi afectate de concentrarea notificată. În aceste împrejurări, rezultă din cuprinsul punctului 29 de mai sus că informațiile a căror corectare a fost solicitată în Decizia atacată, care făceau parte din baza de date a livrărilor, puteau, în principiu, să fie considerate necesare în scopul adoptării Deciziei privind concentrarea.

43 De asemenea, trebuie amintit că baza de date a livrărilor conținea, pentru fiecare dintre livrările vizate, date precum uzina de plecare, identitatea și localizarea clientului, distanța și modul de transport, tipul produsului livrat, cantitatea și prețul acestuia. Or, astfel de date sunt relevante pentru examinarea compatibilității unei operațiuni de concentrare cu piața comună, din moment ce permit Comisiei să definească piețele relevante și să analizeze situația privind concurența pe fiecare dintre acestea.

44 Totuși, reclamanta impută Comisiei și faptul că a solicitat corectarea datelor privind anii 2002 și 2003, în timp ce studiul econometric se întemeia numai pe datele privind anul 2004 și că celelalte utilizări ale datelor evocate de Comisie nu ar fi legate de niciun factor de timp. Totuși, trebuie observat în această privință că, în mod contrar celor pretinse de reclamantă, anumiți factori relevanți pentru definirea piețelor geografice și

a produselor precum, de exemplu, localizarea furnizorilor și a clienților, modurile de transport sau gama produselor disponibile, au tendința de a evolua în timp. În aceste împrejurări și în lipsa unor elemente mai specifice care să demonstreze că ar fi fost suficientă o perioadă de referință mai scurtă, nu rezultă că în mod greșit Comisia a considerat că datele privind anii 2002 și 2003 erau necesare în scopul adoptării Deciziei privind concentrarea.

45 În ceea ce privește afirmațiile întemeiate pe comunicarea privind obiecțiunile și pe documentele referitoare la utilizarea reală a datelor din martie prezentate de Comisie, trebuie arătat că aceste documente sunt ulterioare Deciziei atacate. În această privință, trebuie observat de la început, astfel cum Comisia susține în mod corect, că, deși faptul că informațiile vizate printr-o cerere adresată în temeiul articolului 11 din Regulamentul nr. 139/2004 au fost utilizate ulterior poate indica necesitatea acestora, neutilizarea acestora nu echivalează cu o dovadă a contrariului, pentru motivul arătat la punctul 30 de mai sus.

46 În ceea ce privește comunicarea privind obiecțiunile, trebuie observat, pe de altă parte, că, în mod contrar celor susținute de reclamantă, aceasta nu permite să se stabilească în mod exhaustiv informațiile pe care Comisia le-ar considera necesare la momentul adoptării Deciziei atacate. Într-adevăr, pe de o parte, chiar dacă redactarea comunicării privind obiecțiunile se pare că a început la momentul adoptării Deciziei atacate, la fel de adevărat este că au trecut aproape două luni înainte de a fi trimisă. Pe de altă parte, comunicarea privind obiecțiunile menționează numai aprecierile Comisiei care au condus-o la identificarea unor potențiale probleme privind concurența și omite, așadar, în principiu, piețele pe care nu a fost identificat vreun risc. Prin urmare, obiectul acesteia este în mod considerabil mai limitat decât cel al examinării efectuate anterior de Comisie.

47 În ceea ce privește argumentele întemeiate pe documentele privind utilizarea reală a datelor din martie, trebuie observat că reclamanta se limitează să susțină că, în speță, Comisia nu a dovedit că informațiile vizate prin Decizia atacată erau necesare pentru adoptarea Deciziei privind concentrarea. Or, din moment ce sarcina probei îi revine reclamantei în ceea ce privește temeinicia motivelor pe care le invocă și, prin urmare, în ceea ce privește lipsa necesității informațiilor vizate, aceste argumente trebuie respinse ca fiind neîntemeiate.

48 În sfârșit, în ceea ce privește problema dacă studiul econometric a fost refăcut înainte de trimiterea comunicării privind obiecțiunile, Comisia a prezentat Tribunalului o imagine de ecran care arată că diferitele fișiere informatice relevante pentru evaluarea concentrării au fost modificate într-o perioadă cuprinsă între aprilie și august 2006. Astfel cum susține reclamanta, este adevărat că majoritatea fișierelor afișează o dată de modificare ulterioară datei la care a fost trimisă comunicarea privind obiecțiunile. Totuși, Tribunalul consideră că, astfel cum a susținut Comisia, datele respective sunt cele de la ultima utilizare a fișierelor în cauză, acestea din urmă fiind utilizate în mod regulat în timpul examinării concentrării notificate și în special înainte de trimiterea comunicării privind obiecțiunile. Într-adevăr, reclamanta, căreia îi revine sarcina probei, astfel cum tocmai s-a arătat, nu a prezentat niciun document de natură să respingă această afirmație.

49 Având în vedere cele de mai sus, trebuie concluzionat că nu s-a dovedit că informațiile a căror corectare a fost solicitată în Decizia atacată nu puteau fi considerate de Comisie, la momentul formulării cererii de informații, necesare în sensul articolului 11 din Regulamentul nr. 139/2004. Prin urmare, primul aspect al primului motiv trebuie respins.

50 În ceea ce privește afirmația reclamantei potrivit căreia Comisia a acționat cu rea-credință atunci când a solicitat corectarea datelor privind anii 2002 și 2003, aceasta se referă la motivele pentru care Comisia a adoptat Decizia atacată și, prin urmare,

coincide în realitate cu motivul întemeiat pe abuzul de putere invocat de reclamantă. În consecință, afirmația respectivă nu este relevantă în cadrul prezentului motiv.

Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe faptul că datele din ianuarie ar fi fost în esență exacte

— Argumentele părților

51 Reclamanta susține că datele din ianuarie erau în esență exacte și că, prin urmare, nu era necesar să se solicite corectarea lor.

52 Pentru a-și susține afirmația, aceasta prezintă, mai întâi, o serie de argumente întemeiate pe analiza statistică a datelor din ianuarie. Reclamanta arată în această privință că, deși datele din ianuarie conțineau un anumit număr de erori, această împrejurare este obișnuită în domeniul statisticii, de altfel nici datele din martie nefiind în totalitate exacte. Or, nu ar fi nici posibil, nici necesar sau obișnuit să se elimine toate erorile care afectează datele statistice ca urmare a existenței unor metode ce permit, pe de o parte, eliminarea datelor aberante dintr-un ansamblu de date sau estimarea impactului acestora și, pe de altă parte, verificarea fiabilității ansamblului de date vizat. Reclamanta susține că, în cauză, Comisia ar fi utilizat astfel de metode din momentul primirii datelor din ianuarie, în pofida afirmațiilor acesteia potrivit cărora ar fi presupus pur și simplu exactitatea acestora din urmă.

- 53 Cu scopul de a aprecia efectul erorilor vizate prin Decizia atacată, reclamanta a solicitat LECG Consulting să supună datele din ianuarie unor teste statistice precum cele care ar fi fost efectuate de Comisie din momentul primirii acestora. Potrivit unui prim raport, anexat cererii introductive (denumit în continuare „primul raport LECG”), numărul de date eronate nu era deosebit de ridicat, iar o comparație între datele din ianuarie și aceleași date fără valorile eventual incoerente sau eronate identificate de Comisie (denumite în continuare „datele modificate”) nu ar evidenția diferențe importante în ceea ce privește variabilele care ar fi fost utilizate de Comisie pentru redactarea comunicării privind obiecțiunile și pentru analiza generală a piețelor relevante. De asemenea, ar fi puțin probabil ca erorile respective să fi avut o influență semnificativă asupra rezultatelor studiului econometric.
- 54 Potrivit unui alt raport al LECG Consulting, pregătit ca răspuns pentru memoriul în apărare și anexat la replică (denumit în continuare „al doilea raport al LECG”), prețurile ipotetice calculate în cadrul studiului econometric nu ar fi diferite în mod esențial în datele din ianuarie, în datele modificate și în datele din martie. Prin urmare, în opinia reclamantei, datele din ianuarie erau în esență exacte, iar Comisia ar fi putut și ar fi trebuit să le ia în considerare.
- 55 Pe de altă parte, în observațiile sale privind documentele prezentate de Comisie, reclamanta se referă la calcule efectuate de LECG Consulting, potrivit cărora datele din ianuarie erau în esență exacte în ceea ce privește stabilirea distanței rezonabile maxime pentru livrare.
- 56 În al doilea rând, reclamanta invocă anumite împrejurări care, în opinia sa, demonstrează că, la momentul adoptării Deciziei atacate, Comisia știa într-adevăr că datele din ianuarie erau în esență exacte. Reclamanta susține în această privință, mai întâi, că teza Comisiei potrivit căreia nu ar fi descoperit erorile vizate prin Decizia atacată înainte de a doua jumătate a lunii februarie este foarte puțin credibilă, mai ales

pentru că Comisia concluzionase în luna ianuarie 2006 că acea concentrare nu pune niciun fel de problemă în ceea ce privește concurența și era pregătită să o autorizeze fără condiții. O astfel de concluzie ar fi putut fi adoptată cu adevărat după verificarea datelor din ianuarie, în cursul căreia ar fi fost identificate erorile și ar fi fost evaluat impactul acestora. Pe de altă parte, numărul relativ limitat al livrărilor făcute de reclamantă luate în considerare în studiul econometric, precum și faptul că un membru al echipei Comisiei însărcinate cu acest dosar a confirmat că a eliminat valorile aberante ar implica faptul că au fost efectuate astfel de verificări și că, prin urmare, Comisia era la curent, încă din luna ianuarie, cu un număr mare de erori pe care pretinde că le-a descoperit doar ulterior.

57 În continuare, reclamanta observă în primul rând că aspectele care, în opinia Comisiei, justificau o nouă examinare privind exactitatea datelor din ianuarie au fost deja abordate de aceasta. În al doilea rând, din primul și din al doilea raport al LECG ar rezulta că, la momentul adoptării Deciziei atacate, Comisia era, în orice caz, în măsură să controleze dacă erorile identificate aveau un impact asupra analizei sale. În al treilea rând, Comisia nu ar fi dovedit că a efectuat astfel de controale înainte de a adopta Decizia atacată, ceea ce ar presupune că nu era în mod efectiv preocupată de impactul erorilor identificate asupra examinării concentrării notificate. În al patrulea rând, faptul că exactitatea datelor din ianuarie era cunoscută de Comisie ar fi demonstrat de poziția pe care aceasta a adoptat-o în comunicarea privind obiecțiunile, precum și de faptul că nu a refăcut studiul econometric, și nici nu a finalizat procedura de verificare a exactității datelor din martie înainte de a trimite comunicarea respectivă. În al cincilea rând, reclamanta amintește, în sfârșit, că, în opinia sa, Comisia ar fi trebuit să știe că va utiliza numai datele privind anul 2004.

58 În sfârșit, reclamanta susține că, având în vedere utilizarea neglijabilă a bazei de date a livrărilor în comunicarea privind obiecțiunile și durata suspendării rezultate din Decizia atacată, suspendarea respectivă era în mod vădit disproporționată.

59 Comisia susține că, la momentul adoptării Deciziei atacate, nu putea exclude ca erorile cuprinse în datele din ianuarie să îi poată afecta analiza privind concentrarea notificată și că, în consecință, datele respective nu erau în esență exacte. Aceasta arată că prima serie de argumente ale reclamantei nu ia în considerare diferitele obiective ale bazei de date a livrărilor și că cele două rapoarte ale LECG nu pot dovedi lipsa de efecte ale erorilor identificate. În ceea ce privește a doua serie de argumente, Comisia susține că, în urma comunicării datelor din ianuarie, a efectuat anumite verificări standard a căror întindere era totuși limitată. În consecință, erorile vizate prin Decizia atacată au fost identificate numai cu ocazia verificărilor suplimentare efectuate în urma ședinței comitetului consultativ din 22 februarie 2006, în cursul căreia anumite state membre au formulat îndoieli privind fiabilitatea studiului econometric. Comisia adaugă că, la începutul lunii mai, a terminat simultan mai multe operațiuni, printre care se numără verificarea datelor din martie și redactarea comunicării privind obiecțiunile, ceea ce ar explica faptul că aceasta a confirmat exactitatea datelor menționate doar la câteva zile după trimiterea comunicării respective.

— Aprecieria Tribunalului

60 În ceea ce privește argumentele întemeiate pe analiza statistică a datelor din ianuarie, trebuie amintit, cu titlu introductiv, că, în temeiul considerațiilor prezentate la punctele 30 și 31 de mai sus, necesitatea corecturilor solicitate în Decizia atacată trebuie apreciată prin referire la concepția pe care Comisia o putea avea în mod legitim, la momentul adoptării acesteia, asupra caracterului esențial al erorilor identificate în datele din ianuarie. Prin urmare, analizele prezentate de reclamantă pot fi luate în considerare numai în măsura în care Comisia le-ar fi putut efectua la momentul adoptării Deciziei atacate. Această împrejurare presupune în special o lipsă de relevanță a comparațiilor efectuate în raport cu datele din martie, aceste din urmă date neexistând la momentul adoptării Deciziei atacate.

61 În continuare trebuie verificat dacă, în conformitate cu criteriul exactității în esență, prezentat la punctul 31 de mai sus, diferitele analize furnizate de reclamantă permit să se demonstreze că erorile identificate de Comisie nu puteau avea un efect semnificativ asupra evaluării compatibilității concentrării notificate cu piața comună.

62 În această privință, trebuie observat că, deși primul raport LECG concluzionează că nu există o diferență esențială între valorile medii relevante calculate pornind de la datele din ianuarie și cele calculate pornind de la datele modificate, tabelul 2 din același raport evidențiază diferențe importante între cele două categorii de date în ceea ce privește valoarea superioară a raportului dintre costul transportului și prețul la plecarea din uzină (diferență de 10 %), distanța medie de transport cu camionul (diferență de 13 %) și distanța medie de transport cu vaporul (diferență de 28 %). Chiar dacă s-ar presupune că, în conformitate cu explicațiile prezentate de reprezentantul LECG Consulting în cursul ședinței de judecată, aceste diferențe sunt lipsite de relevanță, din punct de vedere economic, în raport cu concluziile cuprinse în comunicarea privind obiecțiunile, astfel cum se sugerează în tabelul 3 din raportul menționat, este important totuși să se arate că nicio analiză comparabilă a lipsei de relevanță a acestora nu a fost prezentată în ceea ce privește studiul econometric, deși LECG Consulting arată, în primul său raport, că prețurile, costurile de transport și distanțele de livrare sunt, în opinia sa, variabilele-cheie ale acestui din urmă studiu. Or, în lipsa unei astfel de analize, este imposibil să se stabilească dacă erorile identificate de Comisie puteau sau nu puteau să afecteze în mod semnificativ rezultatele studiului econometric și, prin urmare, examinarea de către Comisie a concentrării notificate.

63 În ceea ce privește primul raport al LECG, trebuie adăugat că, astfel cum susține Comisia, concluzia potrivit căreia erorile identificate nu influențează variabilele esențiale ale studiului econometric se întemeiază pe analiza valorilor medii, calculate pornind de la datele reunite. Or, Comisia susține, fără a fi contrazisă de reclamantă în această privință, că studiul menționat anterior a fost efectuat în funcție de diferitele unități de producție, ceea ce implică faptul că o analiză a datelor reunite nu permite să se stabilească eventualul impact al erorilor identificate.

64 Totuși, nici al doilea raport al LECG, care încearcă să respingă acest din urmă argument, în special printr-o examinare mai detaliată a datelor, nu conține vreo analiză a relevanței diferențelor importante constatate între prețuri, care sunt cuprinse între 3 % și 4 % pentru prețurile medii și care depășesc 10 % pentru anumite unități de producție și pentru anumite produse. Deși, în cursul ședinței de judecată, reprezentantul LECG a susținut că diferența între prețurile medii era lipsită de relevanță având în vedere importanța costurilor de transport al produselor în cauză, nu este mai puțin adevărat că nu a fost prezentată nicio explicație specifică în ceea ce privește diferențele mai importante constatate pentru anumite unități de producție. Prin urmare, nici al doilea raport al LECG nu demonstrează că erorile identificate în datele din ianuarie nu puteau influența în mod semnificativ prețurile care figurau în studiul econometric și, prin urmare, evaluarea compatibilității concentrării notificate cu piața comună.

65 În ceea ce privește argumentele prezentate în cadrul observațiilor privind documentele furnizate de Comisie, trebuie observat că reclamanta se limitează să menționeze analiza distanței rezonabile maxime de livrare pentru fiecare dintre modurile de transport, care este o distanță teoretică ce se calculează pornind de la toate livrările efectuate prin modul de transport vizat. Or, deși această distanță a fost utilizată la momentul stabilirii piețelor geografice relevante, rezultă totuși din elementele din dosar că aceasta a fost comparată ulterior cu distanțele maxime reale de livrare efectuate începând de la fiecare dintre unitățile de producție vizate, acestea din urmă fiind reținute pentru unitățile pentru care aveau o valoare superioară. În aceste împrejurări, o analiză a datelor reunite care nu face distincție între diferitele unități este insuficientă pentru a examina dacă erorile identificate puteau influența în mod semnificativ definiția piețelor geografice și, prin urmare, evaluarea concentrării notificate.

66 Din cele de mai sus rezultă că analizele prezentate de reclamantă nu permit să se concluzioneze că datele din ianuarie erau în esență exacte. Prin urmare, trebuie examinată a doua serie de argumente, din care ar rezulta că, într-adevăr, Comisia cunoștea că aceasta era situația.

67 În această privință, trebuie observat că argumentația reclamantei este întemeiată în principal pe pretinsa neverosimilitate a afirmației Comisiei, potrivit căreia erorile vizate în Decizia atacată nu au fost identificate din momentul primirii datelor din ianuarie, ci numai în a doua jumătate a lunii februarie, în urma ședinței comitetului consultativ din 22 februarie 2006. Prin urmare, Tribunalul va examina, mai întâi, elementele prezentate de Comisie pentru a susține această afirmație.

68 În ceea ce privește, în acest context, pe de o parte, verificările efectuate din momentul primirii datelor din ianuarie, trebuie observat că, în măsura în care Comisia trebuia să efectueze examinarea în termene relativ stricte și în măsura în care părțile la concentrare sunt obligate să comunice Comisiei informații exacte și complete, procedura de control al concentrațiilor se bazează în mod necesar, în mare parte, pe încredere, Comisia neputând fi obligată să verifice imediat și în detaliu exactitatea tuturor informațiilor transmise de părțile respective.

69 În această privință, e-mailul intern trimis la 6 martie 2006 de unul dintre membrii echipei Comisiei însărcinate cu dosarul menționat, prezentat de aceasta din urmă în anexa la răspunsul la solicitarea Tribunalului, indică în ceea ce privește erorile vizate prin Decizia atacată că „[t]estele aplicate anterior bazei de date [a livrărilor erau] globale [...] și nu se concentrau asupra ansamblului unitate de producție-papetărie”. În continuare, se precizează în e-mail că aceasta „explică de ce toate aceste puncte nu au fost invocate anterior”.

70 Acest element, a cărui relevanță nu a fost contestată de reclamantă, dovedește corespunzător cerințelor legale că verificările efectuate de Comisie în urma comunicării datelor din ianuarie erau limitate și, prin urmare, nu au permis detectarea erorilor vizate prin Decizia atacată. În acest context, mai trebuie arătat că faptul că au fost efectuate numai verificări limitate determină lipsa de relevanță a afirmației potrivit căreia acele erori ar fi putut fi detectate prin utilizarea unor instrumente statistice standardizate de verificare.

71 Pe de altă parte, în ceea ce privește derularea și consecințele ședinței comitetului consultativ din 22 februarie 2006, din declarațiile participanților la această ședință, prezentate în anexa la răspunsul Comisiei la solicitarea Tribunalului, rezultă că atât fiabilitatea studiului econometric, cât și datele utilizate pentru realizarea sa au fost discutate cu această ocazie. Deși rezultă că exactitatea datelor vizate nu a fost abordată în amănunt de diferiții intervenienți, după cum susține reclamanta, este totuși logic că o astfel de dezbateră a determinat Comisia să verifice fiabilitatea studiului și a datelor utilizate, având în vedere în special voința acesteia de a prezenta un nou proiect de decizie comitetului respectiv în scopul de a obține un aviz favorabil.

72 Trebuie observat de asemenea în această privință că e-mailul intern al Comisiei trimis la 22 februarie 2006 și care privește repartizarea sarcinilor pentru pregătirea modificărilor proiectului de autorizare în urma ședinței comitetului consultativ, anexat la răspunsul Comisiei menționat anterior, indică, în ceea ce privește studiul econometric: „Verificarea fiabilității + analiza sensibilității.” Tribunalul consideră că această referință trebuie interpretată mai degrabă în sensul că precizează necesitatea efectuării unei verificări suplimentare a studiului econometric și a datelor utilizate pentru realizarea acestuia, decât, astfel cum a sugerat reclamanta în cadrul ședinței de judecată, că vizează pur și simplu o descriere mai detaliată, în proiectul de autorizare, a verificărilor efectuate anterior. Într-adevăr, e-mailul în cauză nu se limitează să descrie modificările specifice, ci tinde și să definească noile sarcini care trebuie îndeplinite în cadrul examinării.

73 Astfel, documentele comunicate de Comisie susțin și afirmațiile sale potrivit cărora rezultatele ședinței comitetului consultativ din 22 februarie 2006 au determinat-o să verifice din nou exactitatea datelor din ianuarie. În aceste împrejurări, trebuie concluzionat că teza Comisiei potrivit căreia erorile vizate prin Decizia atacată au fost descoperite cu ocazia acestor verificări aprofundate, iar nu anterior, este dovedită corespunzător cerințelor legale.

74 În continuare, împrejurările invocate de reclamantă nu sunt de natură să respingă această constatare. Astfel, în primul rând, însăși reclamanta a admis în cursul ședinței de judecată că, deși aspectele invocate cu ocazia ședinței comitetului consultativ din 22 februarie 2006 și în special situația specială de pe piața finlandeză fuseseră abordate anterior, această abordare a fost mai superficială, ceea ce implică faptul că verificări suplimentare mai detaliate, efectuate ulterior ședinței menționate anterior, au putut conduce la descoperirea erorilor vizate.

75 În al doilea rând, în măsura în care, la punctul 66 de mai sus, s-a stabilit că reclamanta nu a demonstrat exactitatea de fond a datelor din ianuarie, lipsește de temei în fapt teza potrivit căreia, la momentul adoptării Deciziei atacate, Comisia ar fi putut verifica faptul că erorile identificate în aceste date nu erau semnificative.

76 În al treilea rând, e-mailul din 5 martie 2006, prezentat de Comisie în anexa la răspunsul la solicitarea Tribunalului, menționează că au fost identificate „incoerențe serioase” în datele din ianuarie, ceea ce implică faptul că, în speță, Comisia a efectuat o analiză a impactului potențial al erorilor asupra examinării sale. În aceste împrejurări, afirmația contrară a reclamantei, care nu este susținută de niciun element de fapt, nu poate fi acceptată.

77 În al patrulea rând, pentru motivele explicate la punctele 45 și 46 de mai sus, comunicarea privind obiecțiunile nu constituie un element determinant în ceea ce privește aprecierea poziției Comisiei față de exactitatea informațiilor utilizate în examinarea concentrării notificate. De asemenea, la punctul 48 de mai sus, Tribunalul a considerat că reclamanta nu a respins afirmația Comisiei potrivit căreia studiul econometric fusese refăcut înainte de primirea comunicării privind obiecțiunile. În ceea ce privește faptul că exactitatea datelor din martie a fost confirmată numai ulterior trimiterii documentului respectiv, argumentul Comisiei întemeiat pe terminarea simultană a mai multor sarcini în cursul perioadei vizate nu a fost repus în discuție de reclamantă.

- 78 În al cincilea rând, din moment ce la punctul 44 de mai sus s-a stabilit că, în mod legitim, Comisia putea solicita comunicarea unor date aferente mai multor ani, argumentul referitor la faptul că aceasta cunoștea că numai datele privind anul 2004 erau relevante este lipsit de efecte.
- 79 În sfârșit, în ceea ce privește argumentul întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității, trebuie constatat, având în vedere observațiile formulate la punctul 34 de mai sus, că acesta nu poate fi admis.
- 80 Având în vedere ansamblul considerațiilor de mai sus, trebuie concluzionat în sensul că nu s-a demonstrat că articolul 11 din Regulamentul nr. 139/2004 a fost încălcat de Comisie prin faptul că aceasta a considerat că datele din ianuarie nu erau exacte în esență și prin faptul că a solicitat corectarea acestora. Prin urmare, al doilea aspect trebuie respins, precum și primul motiv în întregime.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a principiului termenului rezonabil

Argumentele părților

- 81 Reclamanta consideră că Decizia atacată nu a fost adoptată într-un termen rezonabil, întrucât Comisia era la curent cu erorile în cauză de la primele verificări efectuate în cursul primei jumătăți a lunii ianuarie 2006. Prin urmare, Comisia, pe de o parte, ar fi cauzat reclamantei un prejudiciu financiar important și, pe de altă parte, ar fi afectat exercitarea dreptului la apărare al acesteia. În plus, adoptarea tardivă a Deciziei atacate

ar arăta motivația reală a Comisiei, care ar fi fost aceea de a câștiga timp pentru a-și putea continua examinarea, în pofida expirării termenului prevăzut în acest scop.

- 82 Pe de o parte, Comisia susține că o eventuală încălcare a principiului termenului rezonabil nu ar justifica anularea Deciziei atacate, întrucât reclamanta nu a dovedit că din aceasta ar decurge o încălcare a dreptului său la apărare. Pe de altă parte, Comisia consideră că, în împrejurările cauzei, a acționat fără a întârzia în mod nejustificat.

Aprecierea Tribunalului

- 83 Trebuie observat că argumentul întemeiat pe prejudiciul cauzat reclamantei este lipsit de efecte în cadrul prezentului litigiu, care privește exclusiv anularea Deciziei atacate și, prin urmare, numai controlul legalității acesteia.

- 84 De asemenea, deși respectarea unui termen rezonabil în desfășurarea procedurilor administrative în materie de politică privind concurența constituie un principiu general al dreptului comunitar, a cărui respectare este asigurată de instanța comunitară, totuși, încălcarea acestuia poate justifica anularea unei decizii numai în măsura în care aceasta ar conduce și la o încălcare a dreptului la apărare al întreprinderii vizate (Hotărârea Tribunalului din 20 aprilie 1999, *Limburgse Vinyl Maatschappij și alții/Comisia*, denumită „PVC II”, T-305/94-T-307/94, T-313/94-T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 și T-335/94, Rec., p. II-931, punctele 120-122). Or, în cauză, reclamanta se limitează să prezinte o afirmație sumară în acest sens fără a aduce elemente concrete pentru a o susține.

85 Relevanța termenului în care a fost adoptată Decizia atacată în calitate de indiciu al existenței unui abuz de putere va fi examinată în cadrul celui de al treilea motiv.

86 În aceste împrejurări, prezentul motiv trebuie respins.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe un abuz de putere

Argumentele părților

87 Cu titlu introductiv, reclamanta susține că, în mod contrar celor pretinse de Comisie, prezentul motiv nu devine lipsit de efecte din cauza respingerii primului motiv.

88 Cu privire la fond, în opinia acesteia, Comisia a săvârșit un abuz de putere în măsura în care nu a adoptat Decizia atacată în scopul de a urmări obiectivul care decurge din Regulamentul nr. 139/2004, ci pentru a obține o prelungire a termenului de examinare prevăzut de regulamentul respectiv, în scopul de a putea examina aspectele suplimentare invocate de anumite state membre, precum și de concurenții reclamantei în cursul lunilor februarie și martie 2006. Într-adevăr, termenul inițial de examinare, care trebuia să expire la 31 martie 2006, nu ar fi permis Comisiei să finalizeze analiza și să trimită eventual o comunicare privind obiecțiunile.

89 În primul rând, reclamanta susține că acesta este motivul pentru care, în cursul discuției telefonice din 3 martie 2006, Comisia a indicat că trebuiau abordate anumite probleme suplimentare și a propus o prelungire voluntară a termenului de examinare cu 20 de zile lucrătoare. Fiind confruntată cu dubiile exprimate de avocații reclamantei, Comisia ar fi menționat în continuare, ca o amenințare, adoptarea unei decizii în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul nr. 139/2004 privind datele din ianuarie pentru cazul în care nu putea fi identificată o soluție consensuală. În acest context, e-mailurile din 22 și din 24 februarie și din 2 martie 2006, care ridică un anumit număr de aspecte în ceea ce privește exactitatea datelor din ianuarie, ar fi fost trimise de serviciile Comisiei numai pentru a pregăti elementele pe care s-ar întemeia Decizia atacată.

90 Reclamanta precizează în această privință că, în mod contrar celor pretinse de Comisie, o astfel de abordare nu poate fi calificată drept consensuală, întrucât în special, pe de o parte, din e-mailul intern din 5 martie 2006, prezentat în anexa la răspunsul Comisiei la solicitarea Tribunalului, ar rezulta că faptul de a oferi o alternativă reclamantei era motivat de dorința de a reduce riscul introducerii unei acțiuni, iar nu de aceea de a limita efectele descoperirii unor erori asupra termenului de examinare și, pe de altă parte, la momentul adoptării deciziilor la 11 octombrie, la 9 și la 23 noiembrie și la 9 decembrie 2005 în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul nr. 139/2004, Comisia nu i-ar fi propus niciodată o alternativă reclamantei.

91 În al doilea rând, faptul că exactitatea datelor din ianuarie a fost repusă în discuție de Comisie s-ar explica prin noua orientare a investigației sale, întrucât aceasta nu exprimase dubii privind datele respective înainte de intervenția anumitor state membre și a anumitor întreprinderi. Într-adevăr, inițial, și anume până în a doua jumătate a lunii februarie 2006, Comisia s-ar fi concentrat asupra pieței carbonaților de calciu de umplere, iar studiul econometric ar fi fost un element esențial al analizei acestei piețe, contrar afirmațiilor Comisiei, potrivit cărora ar fi vorba doar de un instrument complementar. În schimb, ulterior, în urma ședinței comitetului consultativ din 22 februarie 2006, Comisia s-ar fi consacrat examinării argumentelor invocate de anumite state membre și de concurenții reclamantei cu privire la situația pe piețele produselor de cretare, în special în ceea ce privește piața finlandeză.

92 În al treilea rând, reclamanta afirmă că nu era necesară o reexaminare a concentrării notificate în lumina informațiilor corectate, având în vedere noua orientare a examinării Comisiei, și că, de altfel, reexaminarea nu ar fi fost efectuată. Într-adevăr, la momentul trimiterii comunicării privind obiecțiunile, Comisia nu ar fi terminat verificările datelor din martie și nu s-ar fi dovedit că aceasta ar fi utilizat datele respective pentru a reface studiul econometric în timp util. Reclamanta afirmă că, în cazul în care corectarea datelor din ianuarie ar fi putut afecta rezultatul analizei Comisiei, acest fapt ar fi fost invocat în cadrul comunicării privind obiecțiunile.

93 În al patrulea rând, reclamanta amintește că, în opinia sa, datele din ianuarie erau, în esență, exacte și adaugă în această privință că lipsa de însemnătate a anumitor întrebări adresate în cadrul Deciziei atacate și lipsa de relevanță a acestora ar arăta că adoptarea Deciziei menționate era motivată de grija de a obține o prelungire a termenului de examinare. În plus, Comisia ar fi fost conștientă de exactitatea datelor din ianuarie, astfel cum ar rezulta din scrisoarea din 12 ianuarie 2006, din faptul că intenționa să autorizeze concentrarea fără condiții în ianuarie 2006, și din pregătirea și din repartizarea proiectului de autorizare.

94 În al cincilea rând, din e-mailul intern din 6 martie 2006, prezentat în anexa la răspunsul Comisiei la solicitarea Tribunalului, ar rezulta că unul dintre membrii echipei Comisiei însărcinate cu soluționarea dosarului ar fi căutat în mod sistematic cel mai mare număr posibil de erori în datele din ianuarie, în perspectiva adoptării unei decizii în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul nr. 139/2004, fără a ridica problema privind impactul potențial al erorilor respective. În acest context, reclamanta invocă din nou argumentul potrivit căruia Comisia nu a dovedit că a analizat importanța erorilor descoperite înainte de adoptarea Deciziei atacate. Dimpotrivă, din e-mailul din 5 martie 2006 ar rezulta că, în speță, Comisia începuse redactarea Deciziei atacate înainte ca o astfel de analiză să fi fost efectuată. Aceste împrejurări ar demonstra că impactul erorilor identificate nu preocupă cu adevărat Comisia.

95 În al șaselea rând, Comisia nu ar fi contestat conținutul scrisorii reclamantei din 6 martie 2006, în care aceasta din urmă sublinia că era obligată să facă o alegere nelegală între o prelungire consensuală și o decizie de suspendare a termenului de examinare.

96 În al șaptelea rând, adoptarea de către Comisie a deciziilor analoage cu ocazia examinării concentrării notificate ar fi avut loc la câteva zile după recepționarea informațiilor vizate, deși ar fi trecut două luni între recepționarea datelor din ianuarie și Decizia atacată.

97 Comisia afirmă că prezentul motiv se întemeiază pe ipoteza că informațiile solicitate prin Decizia atacată nu erau necesare pentru adoptarea Deciziei privind concentrarea. Prin urmare, respingerea primului motiv ar implica respingerea celui de al doilea. Cu privire la fond, Comisia susține că reclamanta nu a prezentat indicii obiective, pertinente și corespunzătoare care să susțină afirmația de abuz de putere, ci a prezentat numai deducții întemeiate în mod greșit pe un anumit număr de circumstanțe.

Aprecierea Tribunalului

98 Cu titlu introductiv, trebuie observat că respingerea primului motiv al prezentei acțiuni rezultă din faptul că reclamanta nu a dovedit corespunzător cerințelor legale că informațiile solicitate prin Decizia atacată nu erau necesare în sensul articolului 11 din Regulamentul nr. 139/2004. Totuși, lipsa probei privind o încălcare a reglementării în vigoare nu afectează existența eventuală a unui abuz de putere din partea autorității administrative. Prin urmare, trebuie examinat prezentul motiv, independent de respingerea primului motiv.

99 În continuare, trebuie amintit că noțiunea de abuz de putere se referă la utilizarea de către o autoritate administrativă a puterilor acesteia în alt scop decât cel pentru care i-au fost conferite. O decizie este afectată de un abuz de putere numai dacă rezultă din indicii obiective, pertinente și concordante că a fost adoptată într-un astfel de scop. În cazul în care se urmăresc mai multe scopuri, chiar dacă la motivele valabile se adaugă un motiv nejustificat, decizia nu va fi afectată din această cauză de un abuz de putere, cu condiția să nu sacrifice scopul esențial (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 21 septembrie 2005, EDP/Comisia, T-87/05, Rec., p. II-3745, punctul 87 și jurisprudența citată).

100 Prin urmare, trebuie verificat dacă elementele invocate de reclamantă constituie indicii obiective, pertinente și concordante care arată că Decizia atacată a fost adoptată de Comisie mai degrabă în scopul de a obține o suspendare a termenului de examinare a concentrării decât pentru corectarea informațiilor necesare în vederea acestei examinări.

101 În primul rând, în ceea ce privește discuția telefonică din 3 martie 2006, din procesul-verbal al acestei conversații, redactat de avocații reclamantei, rezultă că adoptarea unei decizii în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul nr. 139/2004 a fost invocată de Comisie numai după ce reclamanta a contestat utilitatea unei prelungiri voluntare. Cu toate acestea, tot potrivit procesului-verbal menționat, existența unor incoerențe esențiale în datele din ianuarie a fost menționată de Comisie de la începutul conversației, înainte de a aborda demersurile care permit remedierea acelor incoerențe. De asemenea, reclamanta nu contestă că existența anumitor erori în datele din ianuarie a fost semnalată de Comisie, prin intermediul mai multor e-mailuri, începând cu 22 februarie 2006. Prin urmare, procesul-verbal menționat nu permite să se concluzioneze că referirea Comisiei la eventuala adoptare a unei decizii în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul nr. 139/2004 constituia o amenințare prin care se urmărea convingerea reclamantei să își dea consimțământul pentru o prelungire voluntară a termenului de examinare.

102 În plus, în ceea ce privește împrejurarea potrivit căreia Comisia a oferit reclamantei alternativa unei prelungiri voluntare, trebuie observat că, din moment ce aceeași acțiune poate fi rezultatul mai multor motive concomitente, faptul că din elementele prezentate de Comisie rezultă că aceasta era preocupată de riscul unei eventuale acțiuni nu exclude că aceasta intenționa în același timp să limiteze impactul descoperirii unor erori asupra termenului de examinare. Pe de altă parte, analogia făcută de reclamantă cu deciziile anterioare nu este convingătoare, din moment ce, astfel cum susține Comisia, Decizia atacată se referea la o perioadă considerabil mai lungă și, în plus, efectele acesteia erau în parte retroactive, întrucât începutul suspendării ce rezulta din aceasta era anterior datei adoptării Deciziei.

103 În al doilea rând, astfel cum rezultă din cuprinsul punctului 73 de mai sus, Comisia descoperise erorile vizate prin Decizia atacată în urma unor dezbateri privind studiul econometric și datele utilizate pentru realizarea acestuia, care au avut loc cu ocazia ședinței comitetului consultativ din 22 februarie 2006. De asemenea, potrivit punctului 66 de mai sus, nu s-a demonstrat că, în speță, Comisia putea exclude că aceste erori ar avea un impact semnificativ asupra examinării concentrării. În sfârșit, trebuie arătat că, în e-mailul intern din 5 martie 2006, prezentat în anexa la răspunsul Comisiei la solicitarea Tribunalului, unul dintre membrii echipei Comisiei însărcinate cu soluționarea dosarului afirmă că aceasta a „descoperit incoerențe serioase în cuprinsul datelor”, că „[a]ceste date trebuie corectate” și că Comisia „[va] aprecia în ce măsură datele corectate (care ar trebui obținute în câteva zile) [ii] modifică evaluarea privind tranzacția”. În aceste împrejurări, Tribunalul consideră că adoptarea Deciziei atacate era motivată mai degrabă de voința Comisiei de a reface, pe baza unor informații exacte, întreaga evaluare a concentrării notificate decât de faptul că și-ar fi schimbat orientarea examinării în urma intervenției statelor membre și a întreprinderilor concurente și, în consecință, ar fi încercat să obțină o suspendare a termenelor de examinare a operațiunii notificate.

104 În al treilea rând, contrar celor susținute de reclamantă, obligația Comisiei de a examina efectele concentrării asupra tuturor piețelor pentru care exista riscul împiedicării în

mod semnificativ a concurenței efective, menționată la punctul 29 de mai sus, presupune că, independent de evoluția orientării examinării, Comisia era obligată să examineze concentrarea notificată atât în raport cu sectorul produselor de cretare, cât și în raport cu cel al produselor de umplere. Într-adevăr, aceste două sectoare erau în mod potențial afectate de concentrarea respectivă și chiar fuseseră examinate de Comisie înainte de adoptarea Deciziei atacate. În ceea ce privește afirmațiile potrivit cărora Comisia nu ar fi verificat exactitatea datelor din martie, și nici nu ar fi refăcut studiul econometric înainte de trimiterea comunicării privind obiecțiunile și a celor întemeiate pe conținutul acestui din urmă document, trebuie amintit că acestea au fost deja abordate la punctele 45-48 de mai sus.

105 În al patrulea rând, din examinarea primului motiv rezultă că nu s-a dovedit nici că datele din ianuarie erau în esență exacte, nici că, în opinia Comisiei, situația se prezenta astfel. Or, în aceste împrejurări, nu este relevant faptul că unele dintre aspectele vizate prin Decizia atacată se refereau numai la erori *a priori* minore, din moment ce, la data adoptării acelei Decizii, nu se putea exclude că astfel de erori puteau exercita o influență asupra examinării concentrării notificate. În ceea ce privește invocarea de către reclamantă a scrisorii din 12 ianuarie 2006 și a poziției adoptate de Comisie în ziua următoare, trebuie observat că și aceste elemente sunt lipsite de relevanță, întrucât sunt anterioare descoperirii erorilor vizate prin Decizia atacată, astfel cum rezultă din cuprinsul punctului 73 de mai sus.

106 În al cincilea rând, deși este adevărat că unul dintre membrii echipei Comisiei însărcinate cu soluționarea dosarului a căutat în mod sistematic, cu ocazia unor verificări suplimentare a exactității datelor din ianuarie, erori conținute în datele respective, această împrejurare nu indică un abuz de putere. Într-adevăr, atunci când se verifică un ansamblu de date, este normal ca obiectivul urmărit să fie descoperirea a cât mai multor inexactități posibile, lăsând în același timp de o parte elementele care par a fi exacte. În ceea ce privește argumentul potrivit căruia, din momentul în care au fost detectate erorile, Comisia nu ar fi apreciat impactul acestora, trebuie să se facă trimitere

la punctul 76 de mai sus. În sfârșit, chiar dacă s-ar presupune că redactarea Deciziei atacate ar fi început înainte ca impactul erorilor asupra aprecierii Comisiei să fie evaluat de aceasta din urmă, nici împrejurarea menționată nu constituie un indiciu al existenței unui abuz de putere. Într-adevăr, având în vedere imperativul celerității ce caracterizează procedura privind controlul concentrărilor, consacrarea Comisiei în mod simultan asupra realizării mai multor etape ale procedurii despre care știe că probabil vor fi necesare în cadrul examinării unei operațiuni de concentrare pare a fi logică.

107 În al șaselea rând, faptul că la scrisoarea reclamantei din 6 martie 2006, prin care se contestă necesitatea corecturilor solicitate prin Decizia atacată, Comisia nu a răspuns, este lipsit de relevanță, întrucât, pe de o parte, Comisia nu era obligată să răspundă și, pe de altă parte, întrucât, în orice caz, nu se poate considera că tăcerea acesteia demonstrează urmărirea de către Comisie a altor scopuri decât cele pretinse.

108 În sfârșit, în al șaptelea rând, din moment ce la punctul 73 de mai sus s-a concluzionat că erorile vizate prin Decizia atacată au fost descoperite în a doua jumătate a lunii februarie, termenul între acest moment și data adoptării Deciziei atacate nu pare excepțional de lung în raport cu deciziile anterioare adoptate în cadrul examinării concentrării notificate, având în vedere, de asemenea, mai întâi, că anumite probleme identificate în baza de date a livrărilor fuseseră semnalate reclamantei începând cu 22 februarie 2006, apoi, mărimea acelei baze de date și, în sfârșit, că, spre deosebire de deciziile anterioare, Decizia atacată se întemeia mai degrabă pe inexactitatea informațiilor în cauză decât pe caracterul incomplet al acestora.

109 Așadar, din examinarea elementelor invocate de reclamantă rezultă că acestea corespund fie unor împrejurări care nu au fost demonstrate sau care sunt lipsite de relevanță, fie unor afirmații nesustținute și pentru care există o explicație alternativă

plauzibilă. În aceste împrejurări, chiar dacă sunt considerate în ansamblu, aceste elemente nu permit să se concluzioneze că există un abuz de putere.

- 110 *Ad abundantiam*, trebuie să se arate că, pentru a finaliza cu bine examinarea acestui motiv, Tribunalul a solicitat Comisiei să îi prezinte dovezi privind utilizarea reală de către aceasta a datelor din martie. Documentele prezentate drept răspuns la această solicitare demonstrează că datele respective au fost într-adevăr utilizate în cadrul examinării concentrării notificate, în special pentru refacerea studiului econometric, pentru evaluarea prețurilor și pentru analizarea distanțelor de livrare. Prin urmare, aceste elemente tind să confirme concluzia prezentată la punctul precedent.
- 111 Având în vedere toate cele de mai sus, trebuie concluzionat că nu s-a dovedit că, prin adoptarea Deciziei atacate, Comisia a săvârșit un abuz de putere și, prin urmare, al treilea motiv trebuie respins.

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiului protecției încrederii legitime

Argumentele părților

- 112 Reclamanta susține că scrisoarea din 12 ianuarie 2006, prin care Comisia a confirmat că informațiile solicitate prin Decizia sa din 9 decembrie 2005 fuseseră comunicate în

totalitate, coroborată cu atitudinea Comisiei a determinat-o să nutrească o încredere legitimă care ar fi fost contrazisă prin Decizia atacată.

113 Astfel, aceasta susține, în primul rând, că, prin adoptarea Deciziei atacate, Comisia și-ar fi revocat scrisoarea din 12 ianuarie 2006, din moment ce a înlocuit aprecierea conținută în scrisoare cu o nouă concluzie privind caracterul inexact al datelor din ianuarie. Or, în măsura în care, în opinia reclamantei, scrisoarea respectivă, pe de o parte, era trimisă în temeiul puterilor conferite Comisiei și, pe de altă parte, conținea asigurări privind faptul că datele din ianuarie erau considerate de Comisie complete și exacte, aceasta ar reprezenta un act juridic ce îi conferă drepturi subiective. Prin urmare, Comisia ar fi trebuit să țină cont de faptul că reclamanta a putut să aibă încredere în legalitatea acesteia, cu atât mai mult cu cât scrisoarea respectivă nu preciza că avea un conținut condiționat sau supus unei examinări mai aprofundate.

114 Reclamanta consideră că, în aceste împrejurări, în pofida posibilității Comisiei de a-și modifica poziția în urma comunicării unor informații mai detaliate și a dreptului acesteia de a reacționa față de probe de orice fel, Comisia, în temeiul principiului protecției încrederii legitime, nu mai putea reveni asupra poziției sale pentru a solicita verificarea sau detalierea informațiilor vizate, cu excepția cazului în care demonstra că informațiile solicitate erau relevante din perspectiva noilor elemente de care dispunea. Or, în speță, nu a fost invocată nicio modificare esențială în această privință.

115 În al doilea rând, în ceea ce privește comportamentul Comisiei, practica generală și constantă a acesteia ar fi de a semnală repede orice informație incompletă. Or, în speță, Comisia nu ar fi criticat inexactitatea informațiilor furnizate timp de aproape două luni și nu s-ar fi adresat reclamantei decât după ce investigația a luat o nouă direcție.

- 116 Comisia susține că reclamanta nu poate invoca încrederea legitimă în raport cu exactitatea datelor din ianuarie, din moment ce scrisoarea din 12 ianuarie 2006 nu conținea asigurări precise, necondiționate, prealabile și concordante în această privință și că, în orice caz, nu putea fi considerată că acordă drepturi subiective definitive destinatarului său.

Aprecierea Tribunalului

- 117 Potrivit jurisprudenței, dreptul de a invoca protecția încrederii legitime presupune îndeplinirea a trei condiții. În primul rând, administrația comunitară trebuie să îi fi furnizat persoanei interesate asigurări precise, necondiționate și concordante, emise de surse autorizate și de încredere. În al doilea rând, aceste asigurări trebuie să fie de natură să determine persoana căreia i se adresează să nutrească o așteptare legitimă. În al treilea rând, asigurările date trebuie să fie conforme normelor aplicabile (Hotărârea Tribunalului din 23 februarie 2006, *Cementbouw Handel & Industrie/Comisia*, T-282/02, Rec., p. II-319, punctul 77 și jurisprudența citată).
- 118 Reclamanta susține că încrederea legitimă de care se prevalează se întemeiază, pe de o parte, pe scrisoarea din 12 ianuarie 2006 și, pe de altă parte, pe comportamentul Comisiei. Or, în primul rând, chiar dacă s-ar presupune că scrisoarea menționată anterior conținea asigurări potrivit cărora Comisia considera datele din ianuarie ca fiind în esență exacte, astfel de asigurări nu erau totuși de natură să determine reclamanta să nutrească o așteptare legitimă cu privire la faptul că Comisia nu va reveni asupra aprecierii făcute.
- 119 Într-adevăr, din cuprinsul punctelor 29, 30, 31 și 33 de mai sus rezultă că, pentru a efectua un control eficient al operațiunilor de concentrare în temeiul Regulamentului

nr. 139/2004 și având în vedere obligația Comisiei de a examina cu multă atenție efectele operațiunii vizate pe toate piețele potențial afectate, aceasta trebuie să păstreze posibilitatea de a solicita corectarea informațiilor în esență inexacte comunicate de părți și necesare pentru efectuarea examinării, motivele care au determinat-o să verifice din nou exactitatea acestora neproducând efecte în această privință.

120 Concluzia aceasta este susținută de faptul că, astfel cum s-a observat la punctul 68 de mai sus, Comisia nu poate fi obligată să verifice imediat și în detaliu exactitatea tuturor informațiilor transmise de părțile la operațiunea vizată, acestea din urmă fiind cel mai bine plasate pentru a asigura fiabilitatea informațiilor comunicate și, pe de altă parte, fiind obligate să furnizeze informații complete și exacte. Într-adevăr, în aceste împrejurări, pe de o parte, verificările efectuate de Comisie în urma primirii anumitor informații nu sunt în mod necesar de natură să evidențieze toate inexactitățile semnificative care pot afecta informațiile respective. Pe de altă parte, reclamanta nu poate invoca existența unei încrederi legitime pentru a evita consecințele încălcării obligației de a furniza informații complete și exacte pentru simplul motiv că această încălcare nu a fost detectată de Comisie la momentul efectuării verificărilor menționate anterior.

121 În al doilea rând, în ceea ce privește practica Comisiei invocată de reclamantă, trebuie observat, cu titlu introductiv, că, în măsura în care reclamanta critică termenul pretins neobișnuit între descoperirea erorilor vizate prin Decizia atacată și semnalarea acestora reclamantei, argumentul acesteia este întemeiat pe premisa că aceste erori au fost identificate de la primele verificări efectuate în cursul primei jumătăți a lunii ianuarie. Or, întrucât Tribunalul a considerat la punctul 73 de mai sus că situația a fost diferită, această premisă este neîntemeiată în fapt.

122 În plus, în opinia Tribunalului, simplul fapt că, în trecut, Comisia a reacționat într-un termen de câteva zile la comunicarea informațiilor nu constituie o asigurare suficient de precisă că, în viitor, Comisia nu va răspunde într-un termen mai lung la o comunicare de informații.

123 În sfârșit, astfel cum susține Comisia, din moment ce deciziile anterioare, adoptate în cadrul examinării concentrării notificate, se refereau la caracterul complet al informațiilor comunicate, practica în privința acestora nu putea, în orice caz, să fie invocată în privința unei decizii referitoare la exactitatea informațiilor, precum Decizia atacată și, prin urmare, nu era de natură să creeze o încredere legitimă.

124 Având în vedere cele de mai sus, al patrulea motiv trebuie respins.

Cu privire la măsurile de organizare a procedurii și de cercetare judecătorească

125 Reclamanta solicită ca Tribunalul să oblige Comisia să prezinte unele dintre documentele sale interne referitoare în special la corespondența cu respectivul comitet consultativ, la proiectul de autorizare, la studiul econometric, la utilizarea informațiilor comunicate de reclamantă, la caracterul complet al acestora și la exactitatea lor, precum și la verificările efectuate de Comisie în această privință și la motivele care au determinat-o să solicite, la 3 martie 2006, o prelungire a termenului de examinare.

126 Tribunalul a solicitat Comisiei să prezinte anumite documente referitoare la derularea și la consecințele ședinței comitetului consultativ din 22 februarie 2006 și la utilizarea datelor din martie. În măsura în care Tribunalul a putut examina totalitatea motivelor reclamantei în temeiul acestor elemente și al celorlalte documente depuse la dosar și întrucât, în cursul procedurii în fața instanței comunitare, documentele interne ale Comisiei nu sunt aduse la cunoștința părților, cu excepția cazurilor în care împrejurările

speciale ale speței o impun (Hotărârea Tribunalului din 20 martie 2002, HFB și alții/Comisia, T-9/99, Rec., p. II-1487, punctul 40), celelalte capete de cerere ale acțiunii prezentate de reclamantă trebuie respinse.

127 Din ansamblul celor de mai sus rezultă că acțiunea trebuie respinsă în întregime.

Cu privire la cheltuielile de judecată

128 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor Comisiei.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a doua)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Omya AG la plata cheltuielilor de judecată.

Pelikánová

Jürimäe

Soldevila Fragoso

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 4 februarie 2009.

Semnături

Cuprins

Istoricul cauzei	II - 153
Procedura și concluziile părților	II - 156
În drept	II - 159
Cu privire la admisibilitatea cererii privind consecințele eventualei anulări a Deciziei atacate	II - 159
Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 11 din Regulamentul nr. 139/2004	II - 160
Observații introductive privind noțiunea de necesitate a informațiilor și a corectării acestora	II - 160
— Argumentele părților	II - 160
— Aprecierea Tribunalului	II - 162
Cu privire la primul aspect, întemeiat pe lipsa necesității informațiilor a căror corectare a fost solicitată	II - 164
— Argumentele părților	II - 164
— Aprecierea Tribunalului	II - 166
Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe faptul că datele din ianuarie ar fi fost în esență exacte	II - 170
— Argumentele părților	II - 170
— Aprecierea Tribunalului	II - 173
Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a principiului termenului rezonabil	II - 179
Argumentele părților	II - 179
Aprecierea Tribunalului	II - 180
Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe un abuz de putere	II - 181
Argumentele părților	II - 181
Aprecierea Tribunalului	II - 184

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiului protecției încrederii legitime	II - 189
Argumentele părților	II - 189
Aprecierea Tribunalului	II - 191
Cu privire la măsurile de organizare a procedurii și de cercetare judecătorească	II - 193
Cu privire la cheltuielile de judecată	II - 194